

PROGRAM WYCHOWAWCZY
PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLAW
SZWARSZOWICACH NA LATA
2016-2019

1. PODSTAWA PRAWNA PROGRAMU WYCHOWAWCZEGO

Program wychowania przedszkolnego został opracowany na podstawie następujących dokumentów:

- Konwencja o Prawach Dziecka uchwalona przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 r. (Dz. U. Nr 120 z 1991 r. poz. 526);
- Ustawa z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (*tekst jednolity*: tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 2156 ze zm.)
- Rozporządzenie MEN z dnia 17 czerwca 2016r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016r. poz. 35, 64, 195 i 668).
- Statut Publicznego Przedszkola w Szwarszowicach
- Podstawa programowa wychowania przedszkolnego

2. CELE PROGRAMU WYCHOWAWCZEGO

Cele główne:

- Zapoznanie dzieci z regułami życia w grupie, wdrażanie do samodzielności i umiejętności współżycia i współdziałania z innymi
- Zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami, światem wartości moralnych oraz koniecznością ponoszenia konsekwencji swoich czynów.
- kształtowanie w dzieciach pozytywnej postawy w stosunku do kolegi, osoby dorosłej, osób niepełnosprawnych i środowiska lokalnego;
- wychowanie rodzinne, obywatelskie i patriotyczne.
- Wyposażenie dzieci w umiejętności pozwalające na ocenę sytuacji zagrażającej bezpieczeństwu dziecka

Cele operacyjne:

- nabywanie umiejętności społecznych oraz podporządkowania się ustalonym zasadom i regułom,

- ukształtowanie wrażliwości moralnej i właściwych postaw moralnych,
- zaciśnięcie więzi z najbliższym otoczeniem społecznym,
- rozumienie potrzeby poszanowania drugiego człowieka, jego odmienności i indywidualności,
- ukształtowanie poczucia odpowiedzialności za siebie i innych,
- uświadomienie konieczności ponoszenia konsekwencji swoich czynów,
- wspieranie rozwoju dziecka oraz budowanie własnego systemu wartości;
- umożliwienie dzieciom uczenia się, rozpoznawania i otwartego komunikowania innym własnych uczuć i potrzeb;
- budzenie wrażliwości na estetykę pomieszczeń, otoczenia, próby wpajania dzieciom zasad savoir-vivru;
- Rozwijanie poczucia więzi z całością przedszkola poprzez: dostrzeganie zmian zachodzących w przedszkolu, stwarzanie przyjaznej atmosfery współżycia z poszczególnymi grupami,
- Poczucie łączności ze środowiskiem poprzez: kontakt z placówkami, zakładami użyteczności publicznej (poczta, sklepy, biblioteka, przychodnia zdrowia, straż pożarna, itp.,
- Rozwijanie umiejętności rozróżniania dobra od zła;
- Uświadomienie złożoności otaczającego świata i czyhających zagrożeń(uzależnienia, agresja, terroryzm)

3. ZAŁOŻENIA PROGRAMU, METODY I FORMY REALIZACJI

Do głównych założeń programu należą:

- stwarzanie sytuacji, w których dziecko lepiej pozna siebie i innych,
- obserwowanie, naśladowanie przez dzieci rówieśników i dorosłych z otoczenia,
- dokonywanie oceny zachowań innych oraz ustosunkowanie się emocjonalne do nich,
- kierowanie doświadczeniami i kreowanie przez nauczyciela sytuacji edukacyjnych, sprzyjających kształtowaniu pozytywnego, optymistycznego spojrzenia dziecka na świat oraz budowaniu obrazu samego siebie jako składnika osobowości człowieka,

- lepsze poznanie dzieci przez ich rodziców,
- integracja dzieci, nauczycieli i rodziców we wspólnych zajęciach jako pomoc w porozumiewaniu się, lepszym wzajemnym poznaniu,
- poznawanie przez rodziców sposobów wspomagania rozwoju dziecka i dróg porozumiewania się z nim,
- umożliwienie rodzicom i dzieciom spędzania wspólnego czasu w placówce, przeżywanie przez dzieci i rodziców wspólnej radości z przebywania ze sobą i wspólnych działań,
- poznanie werbalnych i pozawerbalnych środków komunikacji z dzieckiem, rodzicami i wychowawcą w trakcie spotkań integracyjnych.

Przekaz treści wychowawczych powinien odbywać się drogą najlepiej przyswajalną dla dziecka:

- w sytuacjach problemowych dla dziecka, w których rzeczywiste zdarzenie staje się polem, na którym dokonuje się oceny
- na zajęciach, gdzie teoretycznie postawione przez nauczycielkę zadanie wywołuje problem niezaistniały, a konieczny do poznania przez dzieci
- w rozmowach, w których następuje zderzenie poglądów, wymiana doświadczeń i wypracowane zostają oceny moralne
- w działaniu, podczas którego utrwalają się pożądane cechy charakteru
- stwarzanie dziecku sztucznych sytuacji, wywołujących refleksję, z czasem przygotowujących go do prawidłowej reakcji

Sposoby realizowania programu:

W stosunku do dziecka:

Systematyczne oddziaływanie i kształtowanie postaw społecznych poprzez:

- Rozmowy i dyskusje,
- Rozwiązywanie konfliktów na drodze obopólnego porozumienia
- Czytanie opowiadań związanych z zachowaniami społecznymi
- Omawianie historyjek obrazkowych przedstawiających konflikty społeczne

- Stworzenie kodeksu właściwych zachowań współżycia w grupie oraz konieczności jego respektowania
- Ustalenie środków zaradczych stosowanych przy nie respektowaniu ustalonych zasad
- Prowadzenie rozmów i dyskusji na temat prostych zasad savoir-vivru w codziennych sytuacjach
- Angażowanie dzieci do przestrzegania i szanowania wspólnej własności oraz dbania o ład i porządek w najbliższym otoczeniu
- Organizowanie zabaw adaptacyjnych i integracyjnych
- Organizowanie zajęć otwartych i uroczystości przedszkolnych z udziałem dzieci i rodziców
- Organizowanie spotkań z ciekawymi ludźmi (przekazanie wiedzy dotyczącej bezpieczeństwa, zdrowia, uzależnień i ich skutków, tradycji rodzinnej i narodowej)

W stosunku do rodziców:

- uświadamianie konieczności ujednolicenia oddziaływań wychowawczych w domu i przedszkolu
- zapoznanie rodziców z programem wychowawczym placówki oraz zasadami i regułami przyjętymi przez dzieci i nauczycieli
- zaopiniowanie programu wychowawczego przez rodziców
- udział rodziców w zebraniach, spotkaniach indywidualnych oraz zajęciach otwartych
- informowanie rodziców o postępach edukacyjnych dziecka
- prowadzenie stałych kącików informacyjnych dla rodziców
- pomoc pedagogiczna
- obiektywna ocena postępów i niepowodzeń dziecka
- edukacja rodziców w zakresie promocji zdrowia oraz profilaktyki uzależnień.

W stosunku do nauczycieli:

- wymiana koleżeńska w zakresie doświadczeń (scenariusze zajęć)
- integracja nauczycieli podczas przygotowywania zajęć i opracowywania kodeksu zachowań
- współpraca z rodzicami i środowiskiem lokalnym

- ujednolicenie oddziaływań wychowawczych wszystkich nauczycieli

Metody pracy:

- zabawa organizowana i spontaniczna
- twórczość plastyczna i artystyczna dzieci
- dobór i przybliżanie odpowiedniej literatury dziecięcej
- organizacja imprez integracyjnych
- spacer, wycieczki
- Podające: opowiadanie, pogadanka, historyjka obrazkowa, wiersze, piosenki, praca z obrazkiem, rozmowa
- Aktywizujące: drama, pedagogika zabawy, pokaz, wystawa
- Problemowe: gry dydaktyczne, burza mózgów, inscenizacja
- Praktyczne: ćwiczenia, gry dydaktyczne zabawy intelektualne np. rebusy, rozsypanki, quizy

Formy pracy:

- praca w małych grupach i zespołach
- praca z całą grupą
- praca indywidualna
- zabawa oraz inne rodzaje działalności dzieci pozwalające na rozwijanie własnej inicjatywy,
- czynności samoobsługowe dzieci oraz prace użyteczne na rzecz przedszkola, domu itp.
- spacer i wycieczki
- udział w konkursach

4. OŚRODKI TEMATYCZNE:

- I. Poznaję reguły życia w grupie – jestem samodzielny, umiem współżyć i współdziałać z innymi.
- II. Poznaję swoje prawa i obowiązki oraz świat wartości moralnych.

- III. Uczestniczę w życiu rodziny, środowiska lokalnego, kocham swoją ojczyznę
- IV. Uczę się kochać i chronić otaczającą przyrodę
- V. Dbam o własne zdrowie, wiem co to nałogi i jakie mają skutki na mój organizm (papierosy, alkohol, narkotyki, napoje energetyczne)
- VI. Wiem, jak zachować się w sytuacji zagrażającej zdrowiu i życiu.

5. SPODZIEWANE EFEKTY – MODEL ABSOLWENTA PRZEDSZKOLA

ABSOLWENT PRZEDSZKOLA:

- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej, stara się współdziałać w zabawach i w sytuacjach zadaniowych oraz w świecie dorosłych,
- samodzielnie radzi sobie w sytuacjach życiowych i próbuje przewidywać skutki swoich zachowań,
- wie, że nie należy chwalić się bogactwem i nie należy dokuczać dzieciom, które wychowują się w trudniejszych warunkach, a także wyszydzać i szykanować innych,
- dba o swoje zdrowie, orientuje się w zasadach zdrowego żywienia,
- wie, jak trzeba zachować się w sytuacji zagrożenia i gdzie można otrzymać pomoc, umie o nią poprosić,
- wie, jak należy zachować się na uroczystościach np. na koncercie, festynie, przedstawieniu, w teatrze, w kinie,
- wie, jakiej jest narodowości,
- wie, że wszyscy ludzie mają równe prawa

6. KODEKS PRZEDSZKOLAKA.

- Wspólnie i zgodnie bawię się z dziećmi.
- Potrafię czekać na swoją kolej podczas działalności zabawowej i edukacyjnej.
- Szanuję własność cudzą i wspólną.
- Wiem, że praca innych jest trudem, który należy szanować i tego samego oczekuję od innych.

- Do zabawy biorę tylko te zabawki, którymi teraz będę się bawić, a po skończonej zabawie odłożę je na miejsce.
- Bawię się tak, aby nie powodować zagrożenia i przykrości innym.
- Pomagam innym młodszym i mniej sprawnym kolegom.
- Próbuję samodzielnie rozwiązywać sytuacje problemowe zgodnie z ogólnie przyjętymi normami.
- Stosuję formy grzecznościowe: proszę, dziękuję, przepraszam itp.
- Wiem, że w przedszkolu jestem po to, aby zdobyć wiedzę i umiejętności potrzebne mi w szkole.
-

7. PRAWA I OBOWIĄZKI PRZEDSZKOLAKA:

Dziecko ma prawo:

1. Bawić się.
2. Mieć swoje zdanie.
3. Mieć swoją prywatność.
4. Mieć swoją godność i honor.
5. Mówić o swoich potrzebach i myślach.
6. Wyrażać swoje uczucia.
7. Korzystać z pomocy dorosłych.
8. Kochać ludzi, zwierzęta i rzeczy.
9. Zdrowo się odżywiać.
10. Uczyć się i doświadczać.
11. Biegać, tańczyć, grać w piłkę.
12. Odpoczywać.
13. Rozwijać się w swoim tempie.
14. Akceptować siebie i być szczęśliwym.
15. Być kochanym takim, jakim jestem.

Dziecko ma obowiązek:

1. Bawić się zgodnie i bezpiecznie.
2. Nie bić nikogo i nie przezywać.

3. Pomagać dorosłym i dzieciom.
4. Akceptować odmienność innych ludzi.
5. Dbać o swój wygląd.
6. Mówić proszę, dziękuję, przepraszam, dzień dobry.
7. Dzielić się z innymi swoimi zabawkami.
8. Sprzątać zabawki i dbać o nie.
9. Sumiennie wykonywać powierzone zadania.
10. Szanować rzeczy innych.

8. SYSTEM OCENIANIA POZYTYWNYCH I NEGATYWNYCH ZACHOWAŃ DZIECKA W PRZEDSZKOLU

Nagradzamy za:

- podporządkowanie się umowom, zasadom wspólnie ustalonym,
- za bezinteresowną pomoc słabszym,
- za wysiłek włożony w wykonanie pracy, zadania (uwzględniając możliwości dziecka),
- za bardzo dobre wypełnianie przyjętych na siebie obowiązków (np. dyżury)

Dzieci młodsze

- Nagradzanie uznaniem i pochwałą.
- Darzenie dziecka szczególnym zaufaniem, np. zwiększając zakres jego samodzielności.
- Przywilej pełnienia dyżurów lub wykonywanie prostych czynności wskazanych przez nauczyciela.
- Atrakcyjne spędzanie czasu, atrakcyjna zabawa w grupie wg pomysłu dzieci.
- Drobne nagrody rzeczowe, np. elementy uznania.

Dzieci starsze

- Nagradzanie uznaniem i pochwałą.

- Darzenie dziecka szczególnym zaufaniem, np. zwiększając zakres jego samodzielności.
- Przywilej pełnienia dyżurów lub wykonywanie prostych czynności wskazanych przez nauczyciela.
- Atrakcyjne spędzanie czasu, atrakcyjna zabawa w grupie wg pomysłu dzieci.
- Drobnego nagrody rzeczowe, np. elementy uznania.

Negatywną ocenę otrzymujemy za:

- nieprzestrzeganie ustalonych zasad i norm współżycia w grupie i przedszkolu,
- stwarzanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu własnemu i innych,
- agresywne zachowanie skierowane na dorosłych, dzieci i przedmioty (lub przeszkadzanie innym w zabawie),
- niszczenie cudzej własności oraz wytworów prac innych dzieci.

Dzieci młodsze

- Kary naturalne – bezpośrednie następstwo winy (zabawy wodą – mokre ubranie); pozwalamy dzieciom doświadczać w sytuacjach nie zagrażających bezpieczeństwu dziecka.

- Tłumaczenie i wyjaśnianie.
- Propozycje aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji.
- Ukazywanie następstw zachowania, aby skłonić do autorefleksji.
- Wyrażanie przez nauczyciela swojego smutku i zawodu z powodu zachowania dziecka.
- wyrażenie przez nauczyciela smutku i niezadowolenia z powodu zachowania dziecka,
- odsunięcie na krótki czas od zabawy
- zastosowanie aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji
- poinformowanie rodziców o przewinieniu

Dzieci starsze

- Kary naturalne – bezpośrednie następstwo winy (zabawy wodą – mokre ubranie); pozwalamy dzieciom doświadczać w sytuacjach nie zagrażających bezpieczeństwu dziecka.

- Tłumaczenie i wyjaśnianie.
- Propozycje aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji.
- Ukazywanie następstw zachowania, aby skłonić do autorefleksji.
- Wyrażanie przez nauczyciela swojego smutku i zawodu z powodu zachowania dziecka.

- Czasowe odebranie przyznanego przywileju
- wyrażenie przez nauczyciela smutku i niezadowolenia z powodu zachowania dziecka,
- odsunięcie na krótki czas od zabawy
- zastosowanie aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji
- poinformowanie rodziców o przewinieniu

9. SYSTEM DIAGNOZOWANIA OSIĄGNIĘC DZIECI:

- Obserwacja dziecka – dokumentowanie wyników.
- Przeprowadzenie diagnozy:
 - diagnoza wstępna – przeprowadzona od 1 września do końca października
 - diagnoza końcowa – przeprowadzona w kwietniu
- Informacja o gotowości szkolnej dziecka – przeprowadzona w maju.
- Rozmowy indywidualne z rodzicami.
- Wymiana doświadczeń ze specjalistami.
- Wspieranie rozwoju dzieci – ewaluacja działań ujętych w opiniach po przeprowadzonych badaniach przesiewowych przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną.

W przypadku uczęszczania dzieci niepełnosprawnych, przedszkole dostosowuje system oceniania pozytywnych i negatywnych zachowań oraz system diagnozowania dzieci, do stopnia niepełnosprawności i możliwości psychofizycznych dziecka.

10.KRYTERIA SUKCESU

- Przedszkolny program wychowawczy został stworzony przez całą społeczność przedszkola
- Jest akceptowany przez rodziców
- Zawiera ustalone priorytety wychowawcze
- Wspiera i wyposaża dzieci w przyjęte wartości, zasady, normy
- Sprzyja rozwijaniu samodzielności i samorealizacji dzieci oraz pracowników przedszkola
- Jest otwarty, podlega monitorowaniu
- Jest spójny z programem wychowania przedszkolnego